

Še en običajen, vroč in sončen dan v moji Indiji se je prevesil v temo. Zazvonil je telefon. Dvignila sem in z druge strani sveta slišala miren, a zelo odločen hčerin glas: mama, takoj se spokaj in pridi domov! Bil je stavek, podprt z energijo, ki ni dopuščala dvoma. V delčku sekunde mi je šlo skozi glavo, pa kaj nori, saj imam letalsko vozovnico za 25. marec, do takrat se bo vsa ta histerija okoli covida-19 že umirila. Izkazalo se je, da sem ravnala prav, ko sem poslušala hčerko. Domov v Slovenijo sem prišla zadnji trenutek, preden se je Evropa zaprla.

Tekst: **ALENKA CEVC**

Moje koronapotovanje domov

Govorica srca je jezik, ki ga razume ves svet!

Noč odločitve. Telefonski pogovor me je kar precej vznemiril, saj se dotlej nisem veliko poglobljala v to koronahisterijo (tako sem jo videla od daleč, pod palmo na plaži). Zdaj sem prvič začela resno premišljati. Bolj sem premišljala, manj sem bila zaspala, vznemirjenost pa je naraščala. Tam okoli četrte ure zjutraj sem sklenila, da moram biti odgovorna do sebe in svoje družine. Res je skrajni čas, da grem domov. Kar vstala sem in začela pakirati. V Goi preživim najmanj pet ali šest mesecev na leto, zato to ni čisto preprost. V stanovanju, ki ga najemam, je polno mojih stvari, zlasti kuhinjskih pripomočkov, ki jih moram spraviti pri prijateljih.

Katja iz »Z letalom na poti«. Pred kosilom sem bila že na polovici pakiranja in pospravljanja, še vedno pa nisem vedela, kdaj se bom lahko vrnila v domovino. Nisem namreč prav večša iskanja letalskih vozovnic po spletu. Če jih že najdem, so božjastno drage,

zato zadnja leta prepuščam iskanje poceni vozovnic Katji Kenda, ki si s tem služi kruh. O, da bi se mi le javila, sem šepetala pri sebi, ko sem jo klicala. Javila se je takoj in razložila sem ji situacijo. Naj ji dam nekaj časa, mi je rekla. Medtem sem še pobrskala po njeni spletni strani. Tam so bili vsi napotki za varno potovanje v Slovenijo, vse dotlej znane informacije o covidu-19 (vidi se, da je Katjin mož zdravnik), sveži podatki o tem, katera letališča so še odprta in kako je z vstopi v Evropo. Vse te podatke sprti osvežuje, da pomaga svojim strankam! »Ko bo vsega konec, bodo ljudje spet potovali in morda kupili letalske vozovnice pri nas ter si z našo pomočjo sami organizirali potovanje, prav zato, ker jih zdaj ne puščamo na cedilu. Zdaj je moja prva naloga, da jih varno spravim domov!« je odločena Katja Kenda, prvi dobri človek,

ki sem ga srečala na tem svojem koronapotovanju domov. Zvečer sem imela potrjeno letalsko vozovnico za naslednji dan, iz Goe prek Dubaja do Dunaja. Preostalo mi je samo še sporočilo družini, da prihajam. Slišala sem skalo, ki se jim je odvalila od srca. No, saj se je meni tudi! Poslovala sem se od dragih ljudi v vasi, moja prijateljica Maria, po slovensko Mici, pa se je tako kot vsako leto pošteno zjokala. No, tudi meni se je oko rahlo orosilo.

GoOpti me ne vidi več! Ravno tisti dan sem od GoOptija, prevoznika, ki bi me moral peljati z Dunaja v Ljubljano, dobila elektronsko sporočilo o »delni« odpovedi prevoza. Odpoved sem seveda zaradi razmer pričakovala. Nisem pa pričakovala, da mi ne bodo povrnili vsaj dela denarja, saj nisem sama odpovedala prevoza. Ta požrešni

prevoznik mi je arogantno poslal dobropis v znesku 0,71 evra (71 centov!), ki jih lahko uporabim pri naslednjem naročilu pri njih. To, da sem jim že deset mesecev prej plačala za pot, seveda zanje ni pomembno! Mene ne bodo videli več, ker to ni bila prva slaba izkušnja, ki sem jo imela z njimi. To, da se jih ne da priklicati po telefonu, pa je že druga zgodba. V redu, gooptijevci, bili ste prvi na tem področju, res je, zdaj pa, hvala bogu, niste več edini in zaradi vašega arogantnega odnosa vam maham v slovo. Z iztegnjenim sredincem!

Še nikoli tako gladko! Naslednji dan je na gojevskem letališču večina potnikov nosila zaščitne maske, tudi jaz. Že 40 minut po pristanku v Dubaju sem imela naslednji let in vse je potekalo brez težav. Letalo proti Dunaju ni bilo polno,

zato sem se lahko zleknila čez tri sedeže. Sredi dopoldneva smo pristali. Zdaj sem bila že čisto blizu doma! Ko mi je GoOpti odpovedal prevoz, sem se začela ozirati za

vorjenem mestu točno, v vozilu pa skoraj vsi potniki, z izjemo starejše gospe iz Ukrajine, ki živi v Sloveniji. Čakali smo jo, nje pa od nikoder! Voznik jo je prek svojih zvez skušal najti na letališču, a mu ni uspelo. Nihče ni vedel, ali je sploh prispela iz Ukrajine. Nekaj časa smo še čakali, potem pa se odpeljali. Vmes je Dejan opravil nekaj telefonskih klicev. Izvedel je, da je gospa prispela, da pa se je izgubila na letališču, saj ne govori nobenega tujega jezika, obvestila na letališču pa so vsa v nemščini in angleščini. Dejan nas je vprašal, ali smo pripravljeni počakati pol ure na bencinski črpalki, on pa bo po svojih zvezah organiziral, da gospo pripeljejo do nas. Seveda smo bili vsi za to! Reševalna akcija je stekla in gospa je bila res čez pol ure pri nas. Sreča ji je sijala z obraza, in če ne bi bilo korone, sem prepričana, da bi objela Dejana in vse nas. Tega mu ne bi bilo treba storiti, češ, dovolj je imela časa, ne bomo je čakali, gremo, se bo že znašla, ni naša krivda ipd. Ker pa Dejan govori jezik srca, je gospo varno pripeljal v Slovenijo. Mi pa smo pomagali tako, da se nihče ni pritoževal nad zamudo. Naj poudarim še, da smo za pot od Dunaja do Ljubljane potniki plačali 20 ali 25 evrov, odvisno od tega, kje nas je pobral, kar je običajna cena prevoza. Bravo, Prevozi Anja, mene ste za naprej »kupili« tudi zato, ker niste »vojni dobičkarji!«

Samokarantena, v kateri se včasih glasno krohotam. Na avstrijsko-slovenski meji ni bilo nobenih težav. Zvečer smo prispeli v Ljubljano in tam sta me čakala dva

slednjega potovanja, sem sklenila, da je čas za počitek. Nič me ne moti, če sem v samokaranteni, ki jo zelo dosledno izvajam. Hvala bogu za vse duhovne prakse, ki sem jih poskusila v tišini in brez stikov z drugimi ljudmi. To mi zagotovo pomaga. Disciplinirala sem se tudi pri odmerjanju informacij o koroni. Pogledam glavna poročila in to je to. Dovolj, da sem na tekočem, in več kot dovolj za moje dobro duševno počutje. Vem, kam se obrniti, če bi kaj potrebovala, drugo pa me ne zanima, saj bi me preveč podatkov lahko spravilo v zaskrbljenost, česar nočem. Zanima me, kako bi lahko pomagala še komu drugemu, zato nekaj časa preživim tudi na družbenih omrežjih. In kmalu sem ugotovila, da so lahko vir topline okoli srca in tudi huronskega smeha. Meni smeh pomaga, pa ne samo meni, smeh pomaga nam vsem. Doktor Borut Škodlar, naš vodilni psihiater in psihoterapevt, pravi, da je humor strategija obrambe proti zaskrbljenosti in torej zdravilen. Povsem se strinjam. Že prej sem vedela, da je na svetu ogromno dobrih ljudi, zdaj, med to krizo, pa jih vidim še jasneje. Kamor koli pogledam, povsod so. Samo nekaj primerov: precej restavracij ponuja brezplačne tople obroke za tiste, ki si jih ne morejo privoščiti; okoli sto voznikov ljubljanskega LPP se je prostovoljno javilo, da bodo tistim, ki to potrebujejo, razvažali hrano; Ana Gea Sladič iz Ljubljane v bližini UKC brezplačno oddaja stanovanje zdravstvenim delavcem, ki trenutno pomagajo obolelim; Metka Celestina in Rok Kordin iz Domžal na Facebooku zapišeta, da nimata vsega,

kovno pomoč, ki je dostopna vsem ljudem, zato je s kolegi ustanovila skupino, katere namen je povezovati ljudi in zmanjšati strahove; Lutkovno gledališče ponuja brezplačen ogled nekaterih njihovih najboljših predstav na spletu; novinarka Maja Megla je ta čas izkoristila za peticijo in zbiranje podpisov za sprejetje ustrezne zakonodaje, ki bi zaščitila najranjlivejše skupine zaposlenih, prekarce in samozaposlene v kulturi. Očitno je bila uspešna, saj o tem že razpravljajo v parlamentu. Bravo, Maja in drugi! Izdati bi morali posebno številko Zarje Jane, če bi hoteli omeniti vse dobre ljudi, ki ponujajo pomoč. Kadar prebiram vsa ta sporočila, v resnici začutim, da nisem sama, da smo skupaj v tem sranju! In samo skupaj bomo zmogli.

Najnovejša lestvica. Koronavirus in vse, kar je povezano z njim, je lahko tudi neizčrpen vir humorja. Na spletu najdete ogromno »domaćih« filmčkov, ki so nekateri bolj, drugi manj duhoviti. Tudi izjave zdravnikov so lahko vir smeha. Eno tako je dal srbski infektolog prof. dr. Mijomir Pelemiš na tiskovni konferenci: smrtnost (pri koronavirusu) je nizka, a za tistega, ki umre, je pač stoo odstotna!

Za konec pa še lestvica »Slovenski korona top 14«, ki te dni kroži po spletu: 1. Jan Plestenjak – Si OK; 2. Lačni Franz – Ne mi dihat za ovrtnik; 3. Čuki – Punca, drž se stran od mene; 4. Adi Smolar – Rolica papirja; 5. Martin Krpan – Je v Šiški še kaj odprtega; 6. Gu-Gu – Sam po parku; 7. Videosex – Kako bih volio, da si tu; 8. Adi Smolar – Bog ne daj, da bi crknul televizor; 9. Jan Plestenjak – Bolezen; 10. Magnifico – In ko enkrat bom umrl; 11. Niet – Lep dan za smrt; 12. Slavko Ivančič – Ko mene več ne bo; 13. Agropop – Samo milijon; 14. Pan-krti – Lublana je bolana.

Vrstni red ni zacementiran, spremenite ga lahko po svojem okusu, kaj odzimate ali pa dodate. V teh časih je pomembna odgovornost, ki pa nima zveze z resnostjo. Odgovorni smo lahko namreč tudi z nasmehom na obrazu in odprtih srcem. Pa s kančkom potrpežljivosti, seveda. Se vidimo kmalu, verjetno v popolnoma drugačnem svetu, do tlej pa zdržimo! ■

drugim prevoznikom. Očitno me ima nekdo tam zgoraj rad. Prek spletne aplikacije prevozi.org sem si s pomočjo prijateljev organizirala prevoz do Ljubljane. Prijazna ekipa Prevozi Anja so bili naslednji dobri ljudje, ki sem jih srečala na poti. Že res, niso me prjalali zastoj, a njihova iskrena skrb za potnike se ne da izraziti v denarju; govorijo jezik srca. Voznik Dejan je bil na dogo-

družinska člana. Pozdravili smo se brez objemanja, kar je kar težko, priznam. Bosta drugič dobila dvojni odmerek! In ironično, še nikoli nisem tako hitro in gladko prišla domov iz Indije kot prav zdaj. Mogoče zato, ker sem imela čisto za ritjo korono, hahaha!

Po dveh dneh, ko so bile cunje oprane, zlikane in zložene po omarah, kovčki pa pospravljani do na-

kar pa imata, želita deliti. »Nekaj evrov, nekaj časa in avto.« Ponujata brezplačno hrano in dostavo na dom tistim iz njune okolice, ki to najbolj potrebujejo; Katja Knez Steinbuch, psihoterapevtka, pravi, da ko so razmere resne, je čas za stro-

